

hænderne i skødet og vente på, at lindeurskoven går til, men så er det jo kræfternes frie spil, så er det mangel på ansvarsfølelse over for naturen. Det er mangel på ansvarsfølelse over for det, der er det svage element i naturen.

Så vil jeg også godt bede ministeren om, når han nu siger, at det er et enigt Vildtforvaltningsråd, denne gang bekræfte, at det er et enigt Vildtforvaltningsråd og ikke et flertal i Vildtforvaltningsrådet.

Jeg vil også spørge, om ministerens betragtninger om kvoter også gælder fiskeriet? Vil det sige, at miljøministeren i dag henvender sig til fødevareministeren og siger: Alle former for fiskekvoter vil vi ikke være med til; det skal have lov til at udvikle sig helt, som det vil?

Vi arbejder jo da selvfølgelig med en kvoteordning inden for fiskeriet, ellers kunne vi ikke beskytte de svage arter, så ville det give overfiskning. Jeg synes, det er et håbløst synspunkt, ministeren er kommet ud med her. Vi har heller ikke stillet forslag om kvoter. Vi har stillet forslag om, at nu bliver jagt tilladt på skarven, og det er det, der skal arbejdes frem imod.

Så ministeren har igen afsporet en diskussion, men det, der er tilbage, er, at vi må være aktive naturforvaltere. Vi må sige: Her er der noget, vi vil beskytte, og så må vi give mulighed for jagt eller anden høst i naturen, hvor det vokser stærkt. Det synes jeg er den eneste rigtige måde at forvalte naturen på.

Steen Gade (SF):

Jeg skal lade være at kommentere hr. Langkildes pipkvoter, men kun gøre den bemærkning, at der jo foretages reguleringer på skarvbestanden, som bliver godkendt af Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen, og det vil sige, at det billede, som hr. Langkilde beskriver af udviklingen, i realiteten simpelt hen bare er forkert. Man regulerer, man begrænser tilvæksten, man stresser skarve en lang række steder i Danmark.

Det værste ved den diskussion er jo, at det ved hr. Langkilde godt, men han fremstiller det, som om det er et eller andet problem, som er ved at vokse os over hovedet, hvad det overhovedet ikke er.

Formanden:

Så er det hr. Langkilde. Vi er nu ovre i de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det er jo helt forkert, det hr. Steen Gade siger. Skarvantallet vokser stadig væk i Danmark. Der er ikke nogen stabilisering af det. Det er der kommet korrigerede papirer om til udvalget.

Men jeg vil medgive hr. Gade, at der er en regulering i øjeblikket. Der sker en regulering. Den sker på en måde, som vi synes er mindre etisk end det at gå på jagt og høste naturens ressourcer ved at gå og prikke æg eller oliere dem. Det er det, der er vores budskab: Lad os høste af naturens ressourcer, hvor der er mulighed for det, frem for at slå fugleunger ihjel.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg har selvfølgelig siddet og lyttet interesseret til den diskussion, vi har haft, og jeg synes også, vi skal give vores minister så megen ros, at han trods alt langt hen ad vejen støtter de tanker, vi har haft. Men ministeren kom med en bemærkning om, at vi ikke skal have en kvote, og vi skal ikke have nogen begrænsninger.

Hvis vi ikke skal have en kvote for én art, udrydder den bare en anden art. Vi har småøer som f.eks. Ejerslev Røn ude i Limfjorden. For bare 5 år siden var det sådan, at hvis man sejlede forbi en sommerdag, kunne man se op til 100-200 sæler ligge på denne sandbanke. I dag - hvis ellers ministeren vil høre efter - kan man se, at der er fyldt med skarver.

Der kan være 300-400 skarver på disse sandbanker og nul sæler, for sælen er et renligt dyr, som ikke vil ligge i skarvens afføring. Hvis man derfor ikke går ind og regulerer en dyreart, udrydder den andre dyrearter. Det er derfor, vores forfædre var jægere. De vidste, at hvis man ville have brød på bordet, og hvis man ville beskytte nogle dyrearter, var der andre - løver og tigre osv. dengang - der skulle holdes lidt nede.

Og så kan jeg ikke lade være med at komme med den bemærkning, at Vildtforvaltningsrådet ikke har anbefalet jagt. Nu må vi ikke glemme, hvem Vildtforvaltningsrådet sidder og beskytter. De sidder jo bl.a. og beskytter jægerne, og de vil altså hellere ud og skyde en and og en gås. De er rent faktisk ikke så interesseret i at skyde en skarv, for den er kun til at smide i grøften bagefter. Vi skal altså også lige tænke på, hvem det er, man har spurgt, og hvilke tanker der ligger bag.

Hermed sluttede forhandlingen.